

og at jeg betragter den Omstændighed, at det tvungne Tilshyn staar som et Alternativ bag ved Hovedreglen, som noget, der let vil bevirke, at man ikke gør sig den fornødne Umage med at faa et fortrinligt Tilshyn, men at man, efter at have gjort sig kun ringe Møjslighed dermed, strider til at tage et tvunget. Jeg mener, at Gerningen kræver Bøst dertil, og at man derfor skal bestræbe sig for at faa Folk, som have Bøst dertil, naar de da for Næsten ere egnede dertil. Jeg behøver ikke at bemærke, at Forholdet ikke er det, at Sogneraadet skal være forpligtet til at tage enhver, som melder sig med Bøst til at være Tilshyn. Hvis Sogneraadet ikke anser en saadan Person for egnet dertil, men tror, at vedkommende blot vil løbe omkring og holde Kaffebladder, har det jo Lov til at tage en anden dertil. Det Eksempel, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne begyndte med at nævne, er egentlig slet ikke noget Eksempel, som rammer det Forhold, der her er Tale om. Det er et Eksempel paa, at Fattigvæsenet er gaaet frem paa en overordentlig samvittighedsløs Maade med Hensyn til at indsætte et Plejebarn, som Fattigvæsenet skulde sørge for, men at Fattigvæsenet ikke bør handle saaledes, er ikke noget nyt, som denne Lov indfører. Det har naturligvis ogsaa, før denne Lov kom frem, været Regel, at Fattigvæsenet bør føre Tilshyn med Behandlingen af de Plejebørn, som Fattigvæsenet selv udsætter. For øvrigt kan Tilshynet jo ikke udrette meget, naar der ikke hos Kommuneraadene er en god Vilje i saa Henseende; thi det er noget, man ikke har villet gaa ind paa og næppe vil gaa ind paa, hverken her eller i det andet Ting, at Tilshynet skulde kunne tvinge Sogneraadene, saaledes at Tilshynet paa en Maade kom til at staa over Sogneraadene. Det bliver Sogneraadet, som til syvende og sidst maa bestemme, hvorvidt det vil tage Hensyn til Tilshynets Klager og flytte Barnet eller ikke. — Den formelle Maade, paa hvilken jeg for mit Vedkommende vil tilraade at give min Tanke Udtryk, vil nærmest blive den, at man skulde stemme for Underendringsforslaget under Nr. 5, og hvis det skulde blive vedtaget, saa til sidst stemme mod det saaledes ændrede Vædringsforslag.

Berntsen: Jeg deler ikke den Opfattelse, den højtærede Minister gjorde gældende, at Kommuneraadene, hvor de ville det, kunne faa et frivilligt Tilshyn, og jeg skal sige den højtærede Minister hvorfor. Det er af den simple Grund, at der er forbundet mange Ubegageligheder med et saadant Tilshyn. Naar et saadant Tilshyn skal

betyde noget, skal det indstille til Sogneraadet, at de og de Familier ere efter Tilshynets Stør ikke værdige til at tage Plejebørn i deres Hjem og overalt, hvor det ster opstaar der adskillige Ubegageligheder. Det gaar ikke stille hen i en Kommune, at det bliver forbudt en eller flere Familier at have Plejebørn, og at den Ubegagelighed, der resulterer deraf, falder over Tilshynet. Mange, der ellers kunde have Bøst til at udføre dette Tilshyn, ville derfor sige: lad os være fri for de Ubegageligheder, naar vi ikke ere pligtige til at overtage Hvervet, lad andre overtage det. Gerningen kræver, siger den højtærede Minister, at der skal Bøst dertil, det indrømmer jeg, og hvor denne Bøst er saa stærk, at den kan drive Bærket, saaledes at Tilshynet kan modtaa alle Ubegageligheder, er det det bedste, men der er mange Steder, hvor det vilde være en Styrkelse for Tilshynet, naar det gaar ud i Kraft af, at det er beskikket af Kommuneraadene, saaledes at det udfører en Pligt. Det er vel ogsaa Tilfældet, at fordi man modtager et Hverv som Pligt, kan man godt udføre det samvittighedsfuldt, og derfor har jeg ingen Betænkkeligheder ved, at man gaar ind paa Bestemmelsen om, at indføre et tvungent Tilshyn som en Undtagelse; thi det er dog kun Undtagelser, her er Tale om. Jeg ser meget vel, at den højtærede Minister er meget bange for, at Undtagelsen skal blive Regel, men hvorfor tro det? Jeg har ikke Anledning til at tro det, og jeg ønsker heller ikke, at Undtagelsen skal blive Regel, men jeg ønsker, som jeg har sagt flere Gange, at naar denne Lov vedtages, maa der ikke findes en Kommune i Landet, hvor der ikke findes et virkeligt effektivt Tilshyn med disse Børn, thi dertil er denne Sag alt for vigtig, og derfor gentager jeg min Anmodning til det høje Ting om at følge Forslagsstillerne paa dette vigtige Punkt.

Justitsministeren (Melleman):

Hvis Folk i Virkeligheden have den Mangel paa Opinionskurage, at de ere bange for at gøre Anmeldelse til Kommuneraadet om, at et eller andet Plejehjem er daarligt, saa er jeg bange for, at dette ogsaa vil virke paa det tvungne Tilshyn og vil bevirke, at de saa hellere tie stille i Stedet for at komme frem med Klager, dersom de virkelig ere bange for, at de derved blive ilde ansete i Kommunen. Jeg kan for øvrigt ikke tro om vore Landkommuner, at man skulde blive ilde set der, fordi man denuncerer daarlige Plejehjem. Hvad det angaar, om Kommunerne kunne faa et frivilligt Tilshyn alle Begne, da kan jeg jo ikke sige andet derom,